

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobkyně:

RNDr. J. S.

bytem x

zast. advokátem Mgr. Jiřím Trnkou

sídlem Opletalova 45, 110 00 Praha 2

proti

žalované:

Česká lékárnická komora

sídlem Rozárčina 1422/9, 140 00 Praha 4

zast. advokátem Mgr. Jiřím Švejnohou

sídlem Korunní 2569/108a, 101 00 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí čestné rady žalované ze dne 21. 11. 2022, č. j. 929/ČR/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí čestné rady žalované ze dne 21. 11. 2022, č. j. 929/ČR/2022, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího právního zástupce Mgr. Jiřího Trnky, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 21. 11. 2022, č. j. 929/ČR/2022 (**napadené rozhodnutí**), shledala Čestná rada České lékárnické komory (**čestná rada**) žalobkyni vinnou ze spáchání disciplinárního deliktu dle § 1 odst. 2 Disciplinárního řádu České lékárnické komory

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- (**disciplinární řád**). Žalobkyně se měla dopustit porušení povinností člena České lékárnické komory (**komora**) uvedených v § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, v rozhodném znění (**zákon o komorách**), § 7 odst. 1 písm. a) Organizačního řádu České lékárnické komory (**organizační řád**), § 79 odst. 6 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, v rozhodném znění (**zákon o léčivech**) a v bodě 12) Etického kodexu České lékárnické komory (**etický kodex**). Za tyto disciplinární delikty ji čestná rada vyloučila z komory podle § 18 odst. 3 písm. c) zákona o komorách a § 16 odst. 3 písm. c) organizačního řádu.
2. Čestná rada svá tvrzení opírá především o výsledky dvou prohlídek lékárny, v níž žalobkyně působila jako odborný zástupce i jako vedoucí lékárnice (kontrolní prohlídky ze dne 10. 5. 2022 a 12. 9. 2022). Při první prohlídce inspektoři komory vstoupili do lékárny v 11:35 a nenalezli zde farmaceuta. Přítomny byly pouze farmaceutická asistentka paní K. a Mgr. J., která dle pozdějšího vyjádření žalobkyně v lékárně vykonávala praxi. Paní K. inspektorům sdělila, že vedoucí lékárnice se odešla najíst. Po podání této informace paní K. provozovnu uzavřela. V 11:44 přišla do lékárny žalobkyně s tím, že právě přijela vlakem do práce.
 3. Při druhé kontrole dne 12. 9. 2022 byla v lékárně přítomna PharmDr. M. Na dotaz, kdo zastupuje vedoucího lékárníka odpověděla, že ona k tomu není kompetentní, že pouze vydává léky.
 4. Žalobkyně zaslala do následného řízení několik vyjádření. Ve vyjádření ze dne 8. 6. 2022 žalobkyně uvedla, že 10. 5. 2022 přijela z Břeclavi do Prahy po 11:00 a napsala textovou zprávu do lékárny, že přijde ve 12:00, aby vystřídala kolegyni v expedici. Dále uvedla, že Mgr. Č. (farmaceutka) odešla kolem 11:30 k lékaři a že farmaceutická asistentka K. ihned po jejím odchodu lékárnou uzavřela, a to až do příchodu žalobkyně.
 5. Ve vyjádření ze dne 11. 10. 2022 žalobkyně uvedla k dílčí prohlídce lékárny ze dne 12. 9. 2022, že v době její nepřítomnosti ji vždy zastupuje přítomný lékárník.

II. Žaloba a vyjádření žalované

6. Proti rozhodnutí čestné rady podala žalobkyně žalobu. V ní označila rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Konkrétně namítá, že čestná rada označila praxi odborného vedení lékárny za setrvale nesprávnou a nezákonnou. Dle žalobkyně žalovaná nedostatečně odůvodnila právě slovo *setrvale*, jelikož toto označení použila na základě dvou izolovaných a navíc velmi pochybných zjištění.
7. Dále žalobkyně tvrdí, že nejednala protiprávně. Argumentuje, že dle § 79 odst. 6 zákona o léčivech musejí být vedoucí lékárník či jím pověřený farmaceut v lékárně přítomni po dobu jejího provozu. Dle žalobkyně byl provoz lékárny ukončen několik minut poté, co odešla Mgr. Č. Vedoucí lékárník či jím pověřený farmaceut sice v lékárně přítomni nebyli, ovšem nikoliv v době provozu lékárny.
8. Obdobně žalobkyně vnímá i nepřítomnost pověřeného lékárníka dne 12. 9. 2022. Žalobkyně čestné radě vyčítá, že si mohla informaci jednoduše ověřit přímo u lékárnice PharmDr. M. (informaci, že tato lékárnice byla pověřena).
9. Rozhodnutí je dle žalobkyně v rozporu se zásadou materiální pravdy a se zásadou oficiality (§ 2 odst. 4 disciplinárního řádu).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

10. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že měla porušit bod 12) etického kodexu. Tento bod stanovuje povinnost znát a dodržovat předpisy pro výkon lékárnického povolání včetně vnitřních stavovských předpisů komory. Podle jejího názoru žádný z provedených důkazů ani jakákoli jiná skutečnost nenaznačuje, že by příslušné právní předpisy neznala.
11. Žalobkyně tvrdí, že i pokud by jí vytýkaná porušení právních předpisů naplňovala formální znaky deliktu, stále chybí materiální znak.
12. Zpochybnila také uloženou sankci. Její odůvodnění považuje za nepřezkoumatelné. Nedostatek odůvodnění spatřuje v části, v níž čestná rada „*při výběru sankce přihlédla k povaze skutku a k jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl způsoben, k osobě a poměrům disciplinárně obviněné a k míře jejího zavinění*“ (poslední strana napadeného rozhodnutí). V rozhodnutí chybí odůvodnění stran výběru sankce, konkrétně jaké skutkové okolnosti čestná rada podřazuje pod jednotlivé kritéria dle disciplinárního řádu.
13. Závěrem žalobkyně namítla nepřiměřenost uložené sankce. Argumentuje tím, že chybí individualizace a proporcionalita sankce. Čestná rada se nezabývala polehčujícími okolnostmi. Ty spatřuje žalobkyně především ve skutečnosti, že u nikoho nedošlo k poškození zdraví a čestná rada ji neprokázala negativní následek jednání.
14. V reakci na žalobu žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí odpovídá správním i stavovským předpisům. Je dostatečně odůvodněné. Porušení předpisů, kterých se žalobkyně dopustila, jsou velmi závažná. A to zvláště za situace, pokud žalobkyně kumuluje funkci jak vedoucího lékárníka, tak odborného zástupce.
15. Žalovaná upozorňuje, že žalobkyně byla již dříve disciplinárně trestána. Zpochybňuje některá tvrzení z žaloby, kupříkladu ohledně definice provozní doby a vyjádřila se k důkazům, které dle ní netvořily pouze zápisy o provedení dílčích kontrol, ale i další podklady, například vyjádření žalobkyně.

III. Posouzení žaloby

16. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně ani žalovaná ve stanovené lhůtě nevyjádřily nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nenařídil jednání ani za účelem provedení výslechu, které žalobkyně navrhovala. Žalobkyně konkrétně navrhla provedení výslechu jí samé. Soud k tomu uvádí, že žalobkyně k argumentaci žalované i ke skutkovým zjištěním několikrát vyjádřila svůj názor a není tedy zřejmé, z jakého důvodu by účastnický výslech měl přispět k „lepšímu“ zjištění skutkového stavu. Žalobkyně mohla všechny podstatné skutečnosti uvést také v žalobě, resp. v dalších podáních adresovaných soudu. Obdobně ani výslechy Mgr. Č. a paní K. nemohu přispět k přesnějšímu zjištění skutkového stavu, jelikož stěžejní je zjištění, že žalobkyně v lékárně nebyla přítomna, jakkoli v době provozu v ní měla být. Pro účely závěru o spáchání disciplinárního deliktu nejsou ani tak podstatné okolnosti, za nichž inspektoři zjistili, že žalobkyně nebyla v lékárně, ty naopak mohou mít význam při Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

určování druhu a výměry disciplinárního opatření (přiměřeně část III.C. níže). Konečně výslech PharmDr. M. dle soudu také není účelný. Provedení výslechu se jeví jako nadbytečné, jelikož již jednou v kontrolním řízení inspektorům sdělila, že nezastupuje vedoucí lékárny. Soud tento výslech neprováděl, zvláště pokud žalobkyně dosud nepředložila jiné důkazy o tom, že PharmDr. M. ve skutečnosti byla pověřenou lékárníci. Důvody pro neprovedení důkazů tedy korespondují s judikaturou (např. nálezy Ústavního soudu ze dne 29. 4. 2004, sp. zn. III. ÚS 569/03).

18. Správním spisem žalované, tj. včetně všech listin v nich založených, se nedokazuje. Soud ze správních spisů vychází, což plyne mj. z rozsudků Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS, *ECOPLAST*, nebo ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 68/2011-75, *Česká televize*.

19. Žaloba je důvodná.

III.A. Disciplinární pravomoc

20. Soud předesílá, že disciplinární pravomoc čestné rady komory lze vykonávat pouze za splnění podmínky závažného porušení povinností uvedených v § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách, což vyplývá z § 18 odst. 3 zákona o komorách. Závažnost porušení povinností je v tomto směru jasná již jen na základě vymezení skutku. Lékárna byla v provozu, aniž byl přítomen vedoucí lékárník či jím pověřený farmaceut. V tomto jednání lze jistě spatřovat závažná porušení předpisů upravujících výkon lékárnického povolání. Jak argumentuje žalovaná, tato jednání mohou mít fatální negativní dopad na odbornost zacházení s léčivými látkami v lékárně a také ohrozit zdraví pacientů. Odborný zástupce má být garantem toho, že lékárna bude fungovat v souladu s právními předpisy a *lege artis* (rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2011, č. j. 6 Ads 126/2011-124).

III.B. Výtky ohledně skutku

21. Zpochybňuje-li žalobkyně, že sporné skutky spáchala, soud o její odpovědnosti nemá na základě podkladů obsažených ve správním spise pochybnosti.
22. Žalobkyně v bodě 26 žaloby citovala z napadeného rozhodnutí, v němž čestná rada její praxi při odborném vedení lékárny označila jako setrvale nesprávnou a nezákonnou. Žalobkyně namítá, že nelze označit praxi za setrvale nezákonnou na základě „*dvou izolovaných, a navíc velice pochybných zjištění*“. Nedostatek odůvodnění žalobkyně vidí také v konstatování, že porušila bod 12) etického kodexu, který stanoví, že *povinností lékárníka je znát a dodržovat předpisy pro výkon tohoto povolání včetně vnitřních stanoviskových předpisů komory*.
23. Soud neseznal, že by rozhodnutí bylo z výše uvedených důvodů nepřezkoumatelné. Žalovaná vycházela ze dvou kontrol, při nichž vždy zjistila konkrétní nedostatky. Stejně tak žalovaná prokázala porušení předpisů žalobkyní, takže argumentaci, že žalobkyně neznala či nedodržovala předpisy, nelze považovat za neodůvodněnou, a to navíc, pokud nešlo o první disciplinární delikt žalobkyně.

Doba provozu lékárny

24. Žalobkyně zpochybňuje závěr, že vedoucí lékárník nebo jím pověřený farmaceut nebyl přítomen v době provozu lékárny. Dle žalobkyně „*samotná skutečnost, že byly otevřeny, respektive nebyly uzavřeny vstupní dveře, ještě bez dalšího neznámá, že*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

docházelo nebo mohlo docházet k vydávání léčivých přípravků pacientům, jinými slovy, že lékárna byla v provozu“. Žalovaná zase ve vyjádření upozorňuje, že době provozu lékárny nelze rozumět jinak než jako časovému úseku, v němž „je v rámci své provozní doby otevřena lékárna pro veřejnost a lze do ní volně vstoupit“.

25. Spor se tedy týká definice pojmu doba provozu, který používá § 79 odst. 6 zákona o léčivech. Dle § 434 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, *podnikatel umožní veřejnosti vstupovat s ním do právního styku v určené provozní době*. Za pomoci jazykového výkladu, který v tomto případě soud nepovažuje jen za prvotní přiblížení se smyslu tohoto ustanovení, je zřejmé, že termín provozní doba a doba provozu jsou synonyma. Pokud podnikatel má umožnit veřejnosti vstupovat s ním do právního styku v určené provozní době, musí se jednat o dobu, kdy je místo podnikání otevřeno veřejnosti. Termín doba provozu lékárny má již tím, že lékárna je provozovnou ve smyslu občanského zákoníku, blízko k soukromoprávní úpravě. Soud tedy přisvědčuje žalované, že pokud lékárna nebyla pro veřejnost uzavřena, jednalo o dobu jejího provozu dle § 79 odst. 6 zákona o léčivech. Ostatně lékárna nebyla během první kontroly uzamčena, a to v čase její otevírací doby. V lékárně se nacházela její zaměstnankyně a nic nenaznačovalo, že by zákazník v ní nemohl obdržet léky či jiné zboží.

Přítomnost zástupce vedoucího lékárníka

26. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítá, že čestná rada postupovala v rozporu se zásadou materiální pravdy. Toho se měla dopustit tím, že se spokojila se sdělením lékárnice na místě a vycházela pouze z protokolu o kontrole. Lékárnice PharmDr. M. „na dotaz, kdo zastupuje vedoucího lékárníka odpověděla, že ona není k tomuto kompetentní, pouze vydává“ (pozn. soudu: vydává léky a jiné zboží), zápis o provedení dílčí prohlídky lékárny ze dne 12. 9. 2022 (**zápis o provedení prohlídky**). Žalobkyně kritizuje, že se čestná rada nezabývala jejím dopisem ze dne 11. 10. 2022, v němž sdělila, že ji v její nepřítomnosti zastupuje vždy přítomný lékárník a že pracovníci lékárny byli proškoleni a poučeni o svých povinnostech.
27. Soud k tomu uvádí následující.
28. Dle § 50 odst. 4 správního řádu platí, že *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci*. Soud pouze zkoumá, jestli při hodnocení důkazů správní orgán nepřekročil meze zákonnosti.
29. Předně není pravda, že se čestná rada nezabývala vyjádřením žalobkyně ze dne 11. 10. 2022. V rozhodnutí ho v souvislosti s kontrolou zmiňuje, stejně jako vyjádření ze dne 18. 11. 2022.
30. V tomto řízení žádný zákon nestanoví, že by některý podklad či důkaz byl pro čestnou radu jakkoli prioritní. Čestná rada přihlédla k tomu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedla žalobkyně. Přitom nepřekročila meze správního uvážení. Zpětně podané vysvětlení, navíc dosti obecného charakteru (že žalobkyni vždy zastupuje přítomný lékárník), mělo pro čestnou radu menší vypovídací hodnotu než zápis o provedení prohlídky, dle něhož PharmDr. M. během kontroly jednoznačně
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

avedla, že žalobkyni jako vedoucí lékárnici nezastupuje. Pravost obsahu jejího sdělení totiž v zápisu o provedení prohlídky potvrdila zástupkyně lékárny PharmDr. M.

31. Žalovaná zjistila stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Vycházela ze zápisu o provedení prohlídky. Soud nepovažuje tento postup za nezákonný. Pokud žalobkyně věděla o důkazu, který mohl prokázat opak toho, co PharmDr. M. tvrdila během kontrolní prohlídky lékárny, měla takový důkazní návrh předložit. Ovšem to, že čestná rada za takový důkaz nepovažovala jí nabídnuté vysvětlení ve vyjádření ze dne 11. 10. 2022, není v rozporu se zásadou materiální pravdy.
32. Čestná rada dle soudu učinila správný dílčí závěr, pokud PharmDr. M. nepovažovala za zástupkyni vedoucího lékárníka. S touto funkcí jsou spojeny povinnosti, především vést lékárnou, znát a zajistit dodržování příslušných právních a stavovských předpisů (obdobně viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2021, č. j. 11 Ad 11/2021-38). Sama PharmDr. M. výslovně uvedla, že k zastupování vedoucího lékárníka není kompetentní. Pro zastoupení nestačí splnit jen objektivní nároky, např. podmínku náležitého vzdělání, ale neméně důležitou je i subjektivní složka, tudíž uvědomění si této funkce. Jinak by odpovědnosti spočívající na ramenou zástupce vedoucího lékárníka nemohly být v praxi realizovány. Zástupce, který by nevěděl, že zástupcem je, by svou funkci a z ní vyplývající povinnosti jen stěží vykonával.

Ohrožovací delikt

33. Žalobkyně dále namítá, že i pokud by jí vytýkaná porušení právních předpisů naplňovala formální znaky disciplinárního deliktu, jejímu jednání schází materiální znak. S tímto soud nesouhlasí. Delikt, kterého se žalobkyně dopustila, je deliktem ohrožovacím, k jehož naplnění postačí ohrožení právem chráněného zájmu. Dle rozsudku NSS ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 173/2015-46, ohrožovací delikty nezpůsobují následky, jež by se daly označit jako „materiální“. V „inmateriální“ rovině je nežádoucí již jen to, že spáchání takového deliktu došlo k ohrožení právem chráněného zájmu. Ostatně pokud žalobkyně umožnila provoz lékárny bez patřičného odborného dohledu, ve smyslu již shora odkazovaného rozsudku 6 Ads 126/2011, ohrozila náležitou kvalitu *„služeb v podobě řádného a správného výdeje léků, tj. aby se chránil jejich život a zdraví (rozuměj zákazníků), při respektování dalších zájmů působících v oblasti lékárenství (např. drogová problematika)“*.

III.C. Nepřezkoumatelnost odůvodnění uloženého disciplinárního opatření

34. Žalobkyně rovněž namítá, že uložené disciplinární opatření je nepřiměřené. Jedná se o nejpřísnější druh sankce. Jeho uložení shledává žalobkyně v rozporu se zásadou proporcionality a prevenční funkcí trestání za správní delikty. Také se domnívá, že sankce není dostatečně odůvodněna. Čestná rada uvedla pouhý výčet přítěžujících okolností, aniž jakkoli vysvětlila, proč a jakým způsobem k nim přihlédla. Čestná rada pominula polehčující okolnosti.
35. Žalobkyně má pravdu. Čestná rada nedostatečně odůvodnila nejpřísnější možné disciplinární opatření. Dle § 18 odst. 3 písm. a), b) a c) zákona o komorách může čestná rada za závažný disciplinární delikt uložit pokutu 3 tis. Kč až 30 tis. Kč, podmíněně vyloučení z komory nebo vyloučení z komory. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není dostatečně zřetelné, proč čestná rada uložila v tomto případě nejtvrdší možný trest. Čestná rada k disciplinárnímu opatření jen šablonovitě uvedla, že při úvaze *„o uložení disciplinárního opatření [...] vycházela zejména z toho, že disciplinárně*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

obviněná opakovaně nerespektovala jednu ze svých základních povinností lékárníka, odborného zástupce a vedoucího lékárníka a dopustila se tak velmi závažného disciplinárního deliktu. [...] Čestná rada ve smyslu § 20 disciplinárního řádu České lékařské komory při výběru sankce přihlédla k povaze skutku a k jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl způsoben, k osobě a poměrům disciplinárně obviněné a k míře jejího zavinění“. Takto obecně formulované odůvodnění druhu a výše sankce soud považuje za nedostatečné, zvláště pokud se čestná rada v tomto případě uchýlila k nejpřísnější variantě disciplinárního opatření (srov. obdobně rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2020, č. j. 54 A 112/2018-38).

36. Disciplinární řád žalované v § 20 upravuje, k čemu je nutné přihlédnout při ukládání sankce, a to *k povaze skutku a k jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl způsoben, k osobě a poměrům disciplinárně obviněného a k míře jeho zavinění.* Čestná rada rezignovala na to, aby tato kritéria v konkrétním případě naplnila konkrétním a jednoznačným obsahem. Nevysvětlila, proč nemohla zvolit jiné disciplinární opatření než vyloučení z komory. Holý popis kritérií stanovených jejím vnitřním předpisem nemůže obstát.
37. Nelze opomenout, že čestná rada na různých místech rozhodnutí uvedla několik izolovaných úvah, např. že při *„nesplnění povinnosti nemůže být garantována odbornost výdeje léčivých přípravků, což může ve svém důsledku ohrozit zdraví či život pacientů“.* Dále že jednání žalobkyně *„představuje závažné porušení základních povinností lékárníka – v případě disciplinárně obviněné navíc na pozici odborného zástupce a vedoucího lékárníka, tedy při výkonu funkcí, jejichž účelem je zajišťování a dohled nad tím, aby veškeré činnosti v lékárně byly v souladu s právními předpisy a stavovskými předpisy a s tím související zvýšená zodpovědnost osoby tyto funkce vykonávající“.* Avšak ani tyto „střípkovité“ formulace dle soudu dostatečně neodůvodňují tak razantní disciplinární opatření. Vyloučení z komory totiž bez dalšího ukončuje dosavadní profesní život žalobkyně a nesporně zasáhne i do jejího soukromého života. Soud v tomto směru jen obecně odkazuje na právo na svobodnou volbu povolání ve smyslu čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Pokud čestná rada přistoupila k vydání rozhodnutí, které omezuje toto právo, měla pečlivě vysvětlit, proč nemohla postupovat jinak, proč v tomto případě nestačilo např. uložení pokuty ve „vyšší“ výši či uložení disciplinárního opatření podmíněného vyloučením z komory. Za této situace soud nemohl přezkoumat správní uvážení žalované stran přiměřenosti uloženého disciplinárního opatření.
38. Soud jen pro pořádek žalovanou upozorňuje, že kvalita odůvodnění je o to zásadnější, pokud žalovaná – viděno případy, které projednávaly správní soudy – uděluje nejpřísnější disciplinární opatření jen výjimečně. Kupříkladu i v situacích, v nichž lékárník prodal léčivé přípravky obsahující pseudoefedrin v množství několika desítek a stovek balení na jeden nákup během jednoho dne, čímž se dopustil jak porušení zákonných povinností lékárníka, tak i porušení etických a profesních pravidel výkonu farmacie, čestná rada uložila jen podmíněné vyloučení z komory se zkušební dobou v délce tří let (např. rozsudky NSS ze dne 28. 4. 2011, č. j. 3 Ads 163/2010-75, č. 2378/2011 Sb. NSS, a ze dne 22. 12. 2011, č. j. 6 Ads 121/2011-93). Jen výjimečně čestná rada přistoupila k udělení disciplinárního opatření *nepodmíněného* vyloučení z komory (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, č. j. 5 Ad 8/2019-56). V tomto ojedinělém případě se jednalo o porušení povinností odborného zástupce

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

lékárny spočívající mj. ve vědomém umožnění výdeje léčivých přípravků neznámou osobu mimo otevírací dobu, a to léčiv, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis.

39. Kvalita odůvodnění uloženého disciplinárního opatření neobstojí ani v tom smyslu, že čestná rada za závažná porušení povinností člena komory běžně ukládá pokuty. Např. pachateli disciplinárního deliktu, který podobně jako žalobkyně kumuloval funkce vedoucího lékárníka a odborného zástupce, čestná rada uložila pokutu ve výši 15 tis. Kč za to, že neumožnil vstup inspektora komory do lékárny, čímž znemožnil provedení vlastní kontroly (rozsudek NSS ze dne 18. 1. 2018, č. j. 9 As 57/2017-44, obdobně i rozsudek NSS ze dne 6. 5. 2020, č. j. 2 As 307/2019-43). V jiném případě pak žalovaná udělila pokutu 20 tis. Kč pachateli, který z pozice odborného zástupce opakovaně umožnil výdej léčivého přípravku po době expirace lékařského předpisu, a také připustil, aby vedoucí lékárník vykonával tuto funkci, aniž byl v lékárně osobně přítomen, a to dokonce po dobu šesti měsíců (rozsudek NSS ze dne 9. 10. 2020, č. j. 4 As 57/2020-49, č. 4092/2020 Sb. NSS). Obdobně v případech, kdy pachatel vykonával funkci odborného zástupce bez osvědčení komory k výkonu této funkce či vykonával funkci vedoucího lékárníka bez příslušného osvědčení nebo umožnil výkon lékárníka, aniž ten byl členem komory, čestná rada vždy udělila pokutu (např. rozsudky NSS ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 173/2015-49, ze dne 14. 7. 2023, č. j. 7 As 24/2022-49, či ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1 As 320/2018-39). V výše uvedeného je patrné, že za obdobná závažná porušení povinností člena komory čestná rada většinou uděluje jen pokuty, a to dokonce často ve výši, v které může sankci udělit i čestná rada okresního sdružení za méně závažná provinění, tedy do 20 tis. Kč. V tomto kontextu strohé odůvodnění nejprísnejšího disciplinárního opatření nemůže obstát. Žalovaná by při dalším rozhodování neměla opomenout zohlednit její správní praxi, kterou zakládá u disciplinárně trestaných členů komory legitimní očekávání co do druhu a výměry disciplinárního opatření.
40. Jelikož soud zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalované, považuje za zbytečné jakkoli řešit požadavek žalobkyně na moderaci disciplinárního opatření.

IV. Závěr a náklady řízení

41. Soud shledal žalobu důvodnou. Proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaná vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Pokud v dalším řízení žalovaná bude ukládat žalobkyni disciplinární opatření, konkrétně *nepodmíněné* vyloučení z komory, pečlivě vysvětlí důvody, proč tak učinila, a také, proč je tento případ oproti její dosavadní praxi natolik výjimečný, že žalobkyni nemohla uložit mírnější trest.
42. Žalobkyni náleží náhrada nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Mimosmluvní odměna činí 6 200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v rozhodném znění. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů jejího právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č.

235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. října 2023

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu